

JASNOŚWIETNY (1) ai

A pl m an jasnoświ(e)tn(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

Płomienisty pełen blasku: [Fetont] ná Apollonie Oycu śwym rodzonym Wymogł/ żeby Słoneczne iáśnoświatne konie Z ieden dzień mógl prowadzić RybGęśli Cv.

a. [O oczach: Lecz miłość zwyciężyła przedsięwzięcie moje, Zwyciężyły i jasnoświatne oczy twoje, Które miejsce wzroku swym napředniejsze mają Nad słońce *HistEurial* 20.]

LW